

ÎN C H E I E R E

4 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Tonu Alexandru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Alexcom-Trans” împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Alexcom-Trans” și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 aprilie 2017,

c o n s t a t ă :

La 11 iulie 2016, reclamantul SRL „Alexcom-Trans” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 29 aprilie 2016, a depus la Biroul Vamal Chișinău, Chișinău 7 (PVI Petricani) declarația primară nr. WL 08939561 și declarația privind valoarea în vamă a mărfurilor (tipizată DVV-1), potrivit căreia a declarat valoarea în vamă a mărfii, prezentând actele de însoțire care au stat la baza acțiunilor efectuate și care atestă cheltuielile suportate.

A comunicat că Biroul Vamal Chișinău a acceptat toate actele prezentate însă a respins valoarea în vamă declarată, majorând-o și emițând actul de inspecție din 29 aprilie 2016, prin care a solicitat prezentarea actelor potrivit fișei nr. 1.

A menționat că având în vedere că toate actele de care dispunea SRL „Alexcom-Trans” privind tranzacția efectuată au fost prezentate și de alte acte suplimentare nu dispunea, de către Biroul Vamal Chișinău a fost înaintată fișa act nr. 2. Informațiile solicitate nu puteau fi prezentate de SRL „Alexcom-Trans”,

deoarece informația în cauză prezenta un secret comercial a altor agenți economici, despre care fapt a înștiințat colaboratorul vamal.

În urma majorării valorii în vamă a mărfii, conform procedurilor vamale imperative, a fost perfectată altă declarație vamală, prin care SRL „Alexcom-Trans” a fost nevoită să indice valoarea statică majorată până la 405 000 de lei.

SRL „Alexcom-Trans” a reiterat că deși a prezentat Biroului Vamal Chișinău toate documentele necesare, în conformitate cu prevederile Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 2007 și Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, solicitate de către autoritatea vamală și necesare pentru confirmarea valorii în vamă a mărfii importate, autoritatea vamală nu și-a schimbat decizia de majorare a valorii în vamă adoptată în temeiul Actului de inspecție din 29 aprilie 2016.

A susținut că dispunea de toate documentele necesare pentru confirmarea valorii în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal, inclusiv factura (invoce), care a fost determinată și declarată în baza valorii tranzacției cu marfa importată, potrivit prevederilor art. 10 alin. (2) și art. 11 din Legea sus-nominalizată.

Astfel, Biroul Vamal Chișinău a dispus majorarea valorii în vamă, aplicând metoda de rezervă de determinare a valorii în vamă a mărfii, conform art. 17 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 2007, iar în rezultatul majorării respective, SRL „Alexcom-Trans” a fost impusă să achite neîntemeiat drepturile de import în sumă de 405 000 de lei, în locul sumei de 247 221,25 de lei.

A remarcat că în contextul art. 5, 6 și 8 din Legea cu privire la tariful vamal și pct. 16 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, organul vamal nu a prezentat SRL „Alexcom-Trans” informațiile, prețurile de referință la marfa importată, ci în mod unilateral și subiectiv a reevaluat valoarea în vamă.

A mai invocat că în temeiul art. 6, 17 din Legea cu privire la tariful vamal și pct. 19 a Regulamentului cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, organul vamal subiectiv, neîntemeiat și nefondat, fără prezentarea motivelor legale și temeiurilor clare a aplicat direct metoda de rezerva față de reclamant, ultimul nefiind de acord cu rectificarea efectuată de organul vamal.

A afirmat că actul de inspecție i-a fost adus la cunoștință la 29 aprilie 2016, dată din care s-a născut dreptul de a înainta contestație potrivit art. 288, 289 și 292 Cod vamal.

În acest sens, la 4 mai 2016, SRL „Alexcom-Trans” a expediat prin poștă în adresa Serviciului Vamal al RM contestație împotriva actului de inspecție al Biroului Vamal Chișinău din 29 aprilie 2016.

Prin scrisoarea nr. 28/11-9242 din 7 iunie 2016, SRL „Alexcom-Trans” a fost informată despre decizia Serviciului Vamal al RM, potrivit căreia contestația a fost respinsă ca nefondată.

A solicitat anularea deciziei Serviciului Vamal al RM din 7 aprilie 2016 privind examinarea contestației SRL „Alexcom-Trans” depusă împotriva actului de

inspecție din 29 aprilie 2016 al Biroului Vamal Chișinău; anularea actului de inspecție din 29 aprilie 2016, prin care a fost rectificată valoarea în vamă pentru marfa declarată la 29 aprilie 2016; obligarea Biroului Vamal Chișinău să aplice metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa importată la 29 aprilie 2016 și să efectueze recalcularea impozitelor plătite la perfectarea declarației vamale în baza valorii tranzacției cu marfa importată; obligarea Biroului Vamal Chișinău să restituie SRL „Alexcom-Trans” suma importului plătită excesiv în mărime de 21 823,95 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de concretizare depusă la 28 noiembrie 2016, reclamantul SRL „Alexcom-Trans” a indicat în calitate de copârât și Biroul Vamal Centru.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 27 aprilie 2017 acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017 a fost respins apelul declarat de SRL „Alexcom-Trans” și a fost menținută hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 27 aprilie 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1), (2), (3) a Legii nr. 1380 cu privire la tariful vamal din 20 noiembrie 1997, autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii. Autoritatea vamală este în drept să ia decizii în privința corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunțate de declarant. În cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că, datele prezentate de declarant (importator) nu sunt veridice (inclusiv sunt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sunt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicând consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege.

Potrivit pct. 13 și pct. 14 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, pentru confirmarea veridicității datelor privind valoarea în vamă anunțată și a datelor suplimentare referitoare la ea, declarantul este obligat să prezinte la cererea autorității vamale documentele solicitate.

Instanța de apel a remarcat că corectitudinea actului de inspecție din 29 aprilie 2016 emis de Biroul Vamal Chișinău reiese și din reglementările care se conțin în pct. 73 din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al RM, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, care prevede că, dacă există îndoieli privind exactitatea informațiilor sau a documentelor furnizate pentru determinarea valorii în vamă, organul vamal poate solicita importatorului să prezinte justificări suplimentare, inclusiv documente sau alte evidențe. Dacă informațiile și documentele prezentate nu sunt în măsură să dovedească exactitatea valorii în vamă declarate, organul vamal are dreptul să refuze determinarea valorii în vamă pe baza prețului de tranzacție. Înainte de a lua o decizie finală, biroul vamal comunică importatorului, în scris, la cerere, motivele refuzului.

în același mod se procedează și în cazul în care importatorul nu prezintă, în termenul stabilit, documentele solicitate de organul vamal.

Curtea de Apel Chișinău a conchis că odată ce reprezentantul reclamantei nu s-a conformat cerinței organului vamal de a prezenta informații care ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate și informații care erau necesare pentru aplicarea următoarelor metode, ultimul era în drept să aplice metoda nr. 6 de rezervă, conform datelor din Sistemul Informațional Asycuda.

La 8 februarie 2018 SRL „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Tonu Alexandru, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că în lipsa unor înscrisuri în susținerea temeiniciei și legalității actelor de inspecție și probelor suplimentare pe care urma să le prezinte Serviciul Vamal al RM, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au pătruns în esența criticilor susținute de către reclamant, fapt ce indică la examinarea superficială a cauzei, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea acțiunilor Biroului Vamal Centru prin prisma prevederilor legale ce guvernează raportul juridic în litigiu.

A susținut că la momentul vămuirii, SRL „Alexcom-Trans” a prezentat la declarațiile vamale următoarele documente: factura comercială (invoice), certificat de origine, scrisoarea de trăsură internațională, permisul fitosanitar, pașaportul tehnic a mijlocului de transport, dovada cheltuielilor de transport, contractul de vânzare-cumpărare ș.a.

A afirmat că Biroul Vamal Centru, având la dispoziție toate actele necesare, inclusiv factura și ordinul de încasare, urma să determine valoarea în vamă a mărfii în conformitate cu metoda 1 prevăzută la pct. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002. Toate acțiunile ulterioare, inclusiv încercările de aplicare a celorlalte metode urmează a fi calificate ca fiind neîntemeiate.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz se atestă că Curtea de Apel Chișinău a expedit în adresa participanților la proces copia deciziei din 30 noiembrie 2017 la 10 ianuarie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 97 (f. d. 167), însă date cu privire la recepționarea acesteia nu se atestă.

Astfel, recursul declarat la 8 februarie 2018 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SRL „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Tonu Alexandru în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Tonu Alexandru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu

se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către SRL „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Tonu Alexandru.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Tonu Alexandru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva